

THE NETHERLANDS BRITISH
CHAMBER OF COMMERCE
8 Northumberland Avenue
London WC2N 5BY
United Kingdom
T: +44 (0) 3333 440799
Benoordenhoutseweg 21-23
2596 BA The Hague
The Netherlands
T: +31-(0)70 205 5656
info@nbcc.co.uk
www.nbcc.co.uk

Aan: <https://www.internetconsultatie.nl/liquidatieverliesregeling>

Van: Economic & Fiscal forum Netherlands British Chamber of Commerce (NBCC)

Den Haag, 15 mei 2019

Betreft: Consultatiedocument Wet aanpassing liquidatie- en stakingsregeling

Geachte dames en heren,

De NBCC heeft met belangstelling kennis genomen van het Consultatiedocument Wet aanpassing liquidatie- en stakingsregeling. Graag maakt de NBCC gebruik van de mogelijkheid te reageren.

De liquidatieverliesregeling is een regeling die een uitzondering maakt op de deelnemingsvrijstelling wanneer een verlies definitief geleden is en niet meer op een andere manier verrekend kan worden. De NBCC stelt voorop dat zij in het algemeen van mening is dat de liquidatieverliesregeling een **belangrijk onderdeel is van de deelnemingsvrijstelling en als principe behouden moet blijven**. Wij zijn ook voorstander van het **bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik van fiscale faciliteiten**. Indien dit wordt geconstateerd ligt het op de weg van de wetgever om met maatregelen te komen die het geconstateerde misbruik of oneigenlijke gebruik van de regeling bestrijden. Het uitgangspunt daarbij zou ons inziens moeten zijn dat het **niet verder gaat dan nodig is om het geconstateerde misbruik of oneigenlijk gebruik te bestrijden**. Naar de mening van de NBCC voldoet de in het initiatief wetsvoorstel opgenomen regeling op een aantal punten niet aan bovengenoemde uitgangspunten. Daarnaast vragen wij ons af **of dit wel het juiste moment is** om een wijziging in de liquidatieverliesregeling aan te brengen. Momenteel wordt door het Ministerie van Financiën nagedacht over een toekomstige concernregeling. Een toekomstige concernregeling zal waarschijnlijk raakpunten hebben met de liquidatieverliesregeling. Het ligt daarom meer voor de hand eventuele aanpassingen in de liquidatieverliesregeling **pas door te voeren in het kader van die nieuwe concernregeling**.

Wijdverbreid oneigenlijk gebruik?

In de eerste plaats is het de vraag **of in casu misbruik of oneigenlijk gebruik is geconstateerd en zo ja, hoe wijdverbreid dat misbruik of oneigenlijk gebruik is**. De initiatiefnemers lijken dit voornamelijk op te hangen aan de berichtgeving in het dagblad Trouw van 28 november 2018 over één belastingplichtige. Zij verbinden aan die berichtgeving de conclusie 'dat de Nederlandse belastinggrondslag vergaand kan worden uitgehold door de mogelijkheid om een liquidatieverlies in aftrek te brengen op deelnemingen in dochtervennootschappen die waar ook ter wereld zijn gevestigd, in combinatie met de mogelijkheid om die aftrekpost tot elk gewenst moment uit te stellen'. Vervolgens wordt het vermeende misbruik of oneigenlijk gebruik door één belastingplichtige door de initiatiefnemers geëxtrapoleerd naar het corporate bedrijfsleven in het algemeen. Immers, één belastingplichtige wordt als voorbeeld genoemd, maar de suggestie wordt gewekt dat dit fenomeen brede(re) toepassing geniet. De vraag is of deze (ongefundeerde) suggestie ten aanzien van de omvang van het vermeende misbruik of oneigenlijk gebruik de basis zou moeten zijn voor maatregelen als opgenomen in het initiatiefvoorstel. Naar de mening van de NBCC had het meer voor de hand gelegen als de initiatiefnemers hun zorgen in de vorm van vragen aan de Staatssecretaris van Financiën kenbaar hadden gemaakt, evt. gekoppeld aan een motie met een opdracht om het vermeende misbruik of oneigenlijk gebruik te onderzoeken en daarover te rapporteren aan de Tweede Kamer. Op basis daarvan zouden dan eventueel vervolgmaatregelen kunnen worden voorgesteld.

Maatregelen gaan verder dan noodzakelijk

In de tweede plaats hebben wij sterk de indruk dat de maatregelen zoals ze nu worden voorgesteld **veel verder gaan dan noodzakelijk is om het vermeende misbruik of oneigenlijke gebruik te bestrijden**. Er wordt ons inziens met een kanon op een mug geschoten.

- De initiatiefnemers zijn van mening dat liquidatieverliezen bewust worden uitgesteld tot een moment waarop de belastingplichtige het verlies het beste kan benutten. Vervolgens wordt voor alle belastingplichtigen bepaald dat een liquidatieverlies alleen kan worden afgetrokken als de vereffening binnen drie jaar is voltooid, tenzij er een zakelijke reden is waarom die vereffening op een later tijdstip plaatsvindt. Het had ons inziens meer voor de hand gelegen om te bepalen dat het verlies **uiterlijk drie jaar** na het staken van de onderneming in aftrek moet worden gebracht en aan belastingplichtigen de **mogelijkheid te bieden deze termijn te verlengen** als zakelijke redenen voor een latere vereffening kunnen

worden aangevoerd. Daarmee wordt het vermeende misbruik – het uitstellen van verliesnemering – aan banden gelegd.

- Overigens merken wij nog het volgende op. De gedachte is kennelijk dat met het timen van de vereffening de beperking van de termijn voor verliescompensatie kan worden verruimd. Daarbij moet echter wel bedacht worden dat belastingplichtigen in het algemeen een grote mate van vrijheid hebben om te voorkomen dat verliezen die zij hebben geleden verdampen als gevolg van het verstrijken van de termijn waarbinnen verliezen verrekend kunnen worden. Daar zijn tal van technieken voor die, mits niet gekunsteld, door de belastingdienst worden geaccepteerd. Voor zover de voorgestelde maatregel is bedoeld om dit fenomeen te bestrijden lijkt het ons, gezien de overige bestaande en volstrekt legitieme technieken, **weinig effectief**.
- De initiatiefnemers stellen een **territoriale beperking** van de liquidatieverliesregeling voor: effectief zijn alleen verliezen die voortkomen uit EU activiteiten aftrekbaar. Om deze territoriale beperking onder EU recht houdbaar te maken wordt tevens een **materiële beperking** ingevoerd: er moet sprake zijn van een belang van tenminste 25% dan wel beleidsbepalende zeggenschap op een andere manier. Deze beperkingen hebben volgens de initiatiefnemers een budgettaire achtergrond. In dit verband is opvallend dat de **toelichting op het initiatiefvoorstel geen budgettaire gevolgen omvat**. Ook zou het passen binnen een internationale trend van grondslagverbreding. Ook deze stelling wordt in de toelichting op het voorstel niet nader wordt uitgewerkt. Een andere internationale trend is overigens dat de fiscaliteit beter dient aan te sluiten bij de economische realiteit. Echter, als gevolg van de genoemde beperkingen kan méér winst worden belast dan in bedrijfseconomische zin is behaald, hetgeen juist **verder af staat van de economische realiteit**. Kortom, de onderbouwing van de beoogde effecten van de voorstellen is mager. De NBCC vermag verder niet in te zien wat economisch gezien de rechtvaardiging zou kunnen zijn van het niet in aftrek toelaten van verliezen die afkomstig zijn uit activiteiten buiten de EU/EER. De voorstellen maken ondernemen buiten de EU/EER onder omstandigheden fiscaal minder aantrekkelijk dan binnen de EU/EER. Het is zeer de vraag **of het economisch gezien verstandig is een dergelijk onderscheid te maken**. Een andere benadering zou kunnen zijn dat liquidatieverliezen slechts voor een bepaald percentage aftrekbaar zijn, bijv. 80% of 90%, afhankelijk van het budgettaire gat dat men beoogt te dichten. Zoals gezegd wordt echter de budgettaire noodzaak van de maatregelen verder niet onderbouwd.

Voorts hebben wij nog een aantal opmerkingen van technische aard.

1. Wij vragen ons af of het voorgestelde artikel 13d, lid 16, letters a t/m d Vpb niet eenvoudiger geredigeerd kunnen worden door een aanpassing van art. 13d, lid 5 Vpb. Voor de Wet werken aan winst (2007) sloot deze bepaling liquidatieverliezen van aftrek uit voor zover die verliezen toerekenbaar waren aan liquidaties van belangen in vennootschappen van minder dan 25%, omdat die niet aftrekbaar zouden zijn als zij rechtstreeks gehouden zouden worden door een Nederlandse vennootschap. Nu het initiatiefvoorstel de 25% grens weer tot leven roept (en aanvult met een territoriale grens) kan de bepaling van destijds in geamendeerde vorm weer ingevoerd worden.
2. Vanuit de gedachte dat liquidatieverliezen die toerekenbaar zijn aan EU/EER activiteiten aftrekbaar zouden moeten zijn begrijpen wij niet waarom dergelijke verliezen van aftrek uitgesloten worden enkel vanwege het feit dat die activiteit wordt gehouden via een vennootschap gevestigd in een derde staat (art. 13d, lid 16, letter c Vpb).
3. Om dezelfde reden zouden wij er voorstander van zijn een bepaling toe te voegen op grond waarvan een verlies dat toerekenbaar is aan een EU/EER vaste inrichting die wordt gehouden door een niet-EU/EER vennootschap in aftrek toe te laten.
4. In art. 13d, lid 14 Vpb en art. 15i, lid 8 Vpb wordt als tijdstip waarop de drie jaars-termijn gaat lopen het besluit tot het geheel of nagenoeg geheel staken van de onderneming c.q. de activiteit opgevoerd. In de praktijk zullen inspecteurs er belang bij hebben de termijn te laten lopen bij het 'besluit' dan wel het 'nagenoeg' geheel staken. Verwacht mag worden dat de nodige discussies tussen de belastingdienst en belastingplichtigen zullen ontstaan omtrent het tijdstip waarop er een 'besluit' is genomen dan wel wanneer er nagenoeg geheel gestaakt is. Wij zouden er voor zijn aan te knopen bij het geheel gestaakt zijn van een onderneming c.q. activiteit. De kans dat een ondernemer een onderneming voor een deel laat voortbestaan teneinde een liquidatieverlies te claimen lijkt ons in de praktijk zeer gering.

De NBCC hoopt met de bovenstaande bij te dragen aan de discussie over de wenselijkheid en noodzakelijkheid van de aanpassing van de liquidatie- en stakingsregeling. Wij hebben geen bezwaar tegen publicatie van deze reactie.

Vanzelfsprekend zijn wij gaarne bereid onze reactie nader toe te lichten.

Hoogachtend,

Martin Buckers
Chairman Economic & Fiscal Forum NBCC